

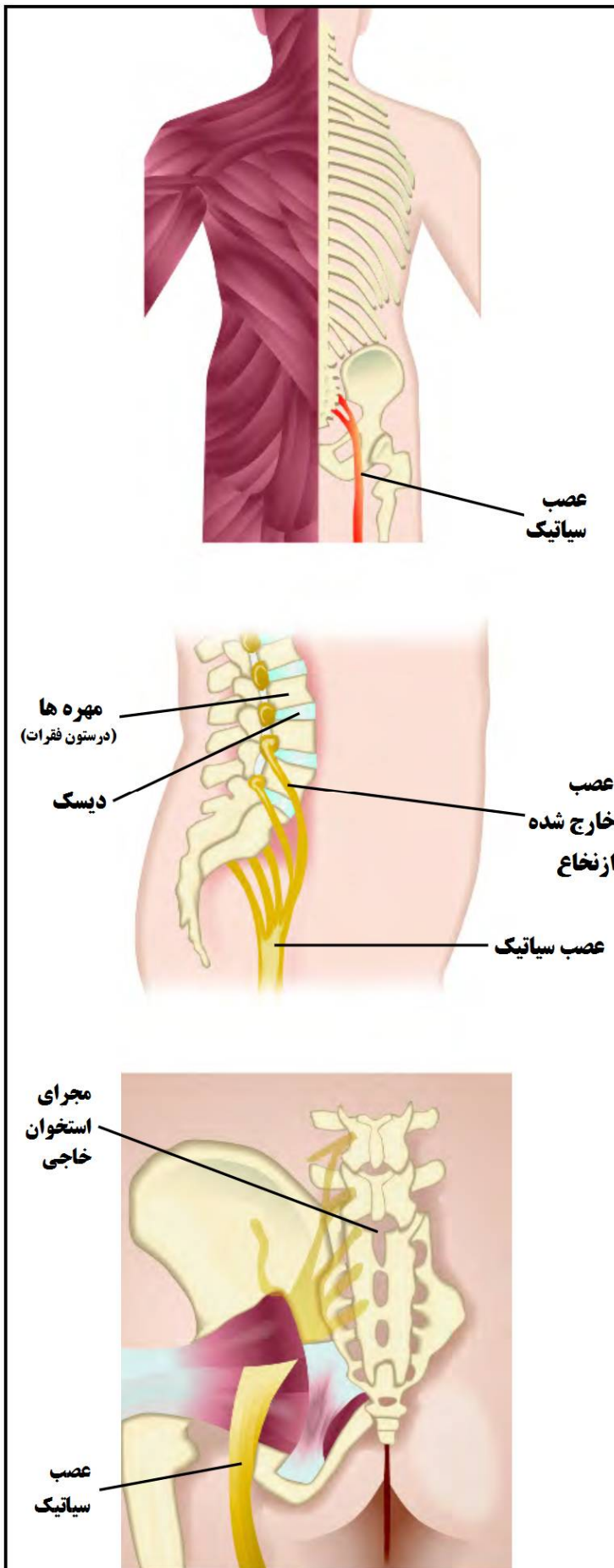
سیاتیک

تعریف:

عارضه سیاتیک عبارتست از درد یا ناراحتی مرتبط با عصب سیاتیک. این عصب از بخش زیرین نخاع شروع شده و از پائین کمر و کناره ساق تا پنجه پا ادامه دارد. آسیب دیدن عصب سیاتیک یا وارد آمدن فشار بر آن می تواند باعث درد خاص سیاتیکی شود: دردی شدید یا درد همراه با سوزش یا حتی بی حسی، که از بخش زیرین کمر یا مفصل ران انتشار پیدا می کند، احتمالاً در مسیر عصب سیاتیک تا پنجه پا امتداد دارد.

تشریح سیاتیک

عصب سیاتیک بزرگترین و طولانی ترین عصب در بدن انسان است. این عصب، با ضخامت تقریباً انگشت شست انسان، از بخش زیرین کمر تا پاشنه پا امتداد دارد. عصبی که مبدأ آن بخش پائینی نخاع یا به اصطلاح ناحیه مهره کمر است. از آنجا که این عصب شاخه ای امتداد یافته از نخاع است، از میان بخش استخوانی ستون فقرات گذشته و در بخشی از کمر نزدیک لگن خاصره، یا مفصل ران، و ناحیه کفل ها امتداد یافته است. عصب از میان مفصل ران عبور کرده و از طریق بخش زیرین کمر و ساق پا تا پاشنه پا ادامه دارد.

سیاتیک عارضه نسبتاً رایجی است که ۴۰٪ مردم دنیا در مقطعی از زندگی با شدت ضعف های مختلف به آن دچار می شوند. بهر حال، تنها ۱٪ بطور جدی از این عارضه رنج می برند و به نوعی در تمام عمر با آن دست به گریبان هستند. درد سیاتیک علل و منشأ های متعددی دارد و لذا درمان آن می تواند بستگی به منشأ و علت آن داشته باشد.

نشانه هایی که اکثراً از طریق آنها درد سیاتیک قابل شناسائی است، یکی آسیب ریشه ای به استخوان خاجی کمر و دیگری آسیب و درد کمر است. اصطلاح خاجی کمر یعنی بخش زیرین ستون فقرات، و آسیب ریشه ای یعنی عارضه در ریشه های عصب نخاعی که از میان مهره ها گذشته و عصب سیاتیک را بوجود می آورند. این ناحیه میان مهره ها به یک دیسک به شکل بالشک بصورت بافت ضربه گیر مجهز است. اگر این دیسک جابجاشده یا در اثر عوامل خارجی آسیب ببیند، امکان دارد عصب نخاعی در اثر جابجائی بافت یا مهره ها فشرده شود.

این فشرده شدن، پیام درد را به مغز می رساند. اگر چه آسیب واقعی به ریشه های عصبی وارد می شود، ولی اینطور احساس می شود که گویا درد در همه جا در امتداد عصب سیاتیک بروزی می کند.

امکان دارد عصب سیاتیک به روش های دیگری نیز فشرده شود. کشش و فشار در پشت می تواند در بخش زیرین کمر تشنج موضعی یا اسپاسم بوجود آورده و فشار را به عصب سیاتیک منتقل کند. در حالت های نادر، امکان دارد کشش و فشار وارده منجر به عفونت، سرطان، التهاب استخوانی، یا عوارض دیگر گردد. به احتمال زیاد، این عارضه در عضله برآمده در جلوی استخوان خاجی بروزی می کند که اغلب متوجه آن نمی شوند. از آنجا که عصب سیاتیک از میان مفصل ران می گذرد، با تعدادی از عضله ها فضای مشترک دارد. یکی از این عضله ها یعنی عضله برآمده از جلوی استخوان خاجی دقیقاً مرتبط با عصب سیاتیک است. در بعضی افراد، عصب در واقع از میان این عضله می گذرد. اگر این عضله آسیب ببیند یا دچار اسپاسم شود، بر عصب سیاتیک فشار وارد کرده و در واقع آنرا فشرده می کند.

در بسیاری از انواع عارضه سیاتیک، علت خاص مربوطه شناخته نمی شود. حدوداً نیمی از افراد مبتلا طی یک دوره یک ماهه بهبود پیدا می کنند. در بعضی حالات ممکن است دوسه هفته بیشتر طول بکشد و امکان دارد به درمان جدی نیاز داشته باشند. در برخی موارد، ممکن است درد عود کند و در واقع مزمن شود.

علت ها و نشانه ها

امکان دارد افرادی که به عارضه سیاتیک دچار هستند درد در پائین کمر داشته باشند، ولی رایج ترین نشانه دردی است که از میان یک کفل بطرف پائین در امتداد پا انتشار می یابد. شناخته شده ترین علت درد فشرده گی عصب سیاتیک یا وارد آمدن فشار بر آن است. برخی از دردی می گویند که مرکز آن ناحیه مفصل ران، و برخی دیگر سخن از ناراحتی می گویند که تمام پارا دربر می گیرد. کیفیت درد نیز متفاوت است؛ شاید بتوان این درد را احساس خارش و سوزش و یا سوزن سوزن شدن توصیف کرد.

شروع عارضه سیاتیک می تواند ناگهانی باشد، ولی می تواند تدریجی نیز پیشرفت کند. امکان دارد درد متناوب و نوبتی باشد، و برخی فعالیت ها، مانند خم شدن، سرفه، عطسه، یا نشستن می توانند باعث تشدید درد گردند.

درد مزمن بیشتر می تواند در اثر فشرده شدن عصب بروز کند. طبق نظر برخی از پژوهشگران درد، آسیب فیزیکی به یک عصب تنها نیمی از ماجراست. طبق یک نظریه روبه گسترش برخی آسیب های عصبی ناشی از آزاد شدن ناقل های عصبی و مواد شیمیائی سیستم ایمنی است که باعث تشدید و تداوم دردی می شوند. حتی پس از درمان آسیب و جراحی، یا پس از ترمیم آسیب وارده، درد ادامه پیدا می کند. کنترل این چنین درد غیر معمول مشکل است.

تشخیص

پیش از درمان درد سیاتیک، لازم است حتی الامکان اطلاعات درباره آن گردآوری شود. از فرد مبتلا خواسته می شود تا محل و ماهیت درد، مدت زمانی که طول می کشد، و هرگونه اتفاق یا حرکت غیر عادی پیش از بروز درد را مشخص کند. این اطلاعات راهنمائی هائی را که می تواند فشار یا کشش وارد بر پشت یا آسیب وارده بر محلی خاص را مشخص کند، فراهم می نماید. بایستی درد پشت ناشی از عارضه دیسک کمر، علائم ناشی از عارضه در عضله واقع در جلوی استخوان خاجی، و فشار و کشش وارد بر پشت از عوارض جدی و خطرناک، مانند سرطان یا عفونت متمایز شود. رشد بیش از اندازه لایه های پوشاننده ستون فقرات که باعث باریک شدن سیار در بر گیرنده نخاع می گردد نیز بایستی در نظر گرفته شود. تفاوت در طول ساق پا که باعث درد می شود بایستی ارزیابی شود؛ در این مورد عارضه درد را می توان به سادگی با استفاده از لوازم ارتوپدی اصلاح کننده پا یا کفش های سفارشی مخصوص شخص درمان نمود.

اغلب تست بالا آوردن پا، که در آن شخص تا قوز می خوابد و مراقب پزشکی پای دچار درد را تا ارتفاع های مختلف بالا می برد، بکار گرفته می شود. در این تست محل دقیق درد مشخص شده و اینکه عارضه ناشی از مشکل دیسک هست یا نه نیز معلوم می شود. در تست های دیگر مانند گرداندن مفصل ران، عضله های ران معاینه می گردد. هرگونه درد ناشی از این حرکات می تواند اطلاعاتی مرتبط با اشکال در عضله جلوی استخوان جناقی را بدست دهد، وضعف و نارسائی در این عضله از طریق جابجائی بیشتر یا تست می شود.

تست های دیگر بسته به نتایج تمرین های بدنی و درمان اولیه درد انجام می شود. اینگونه تست ها عبارتند از ام آی آر و سی تی اسکن. در تست های دیگر با عبور دادن جریان برق از بافت های عصبی واکنش های حاصل بررسی می شود که شامل مطالعه حرکات الکتریکی بصورت انقباض ماهیچه ها (الکترومیوگرافی) (electromyography)، سرعت هدایت عصبی، و آزمایش روی قابلیت تحریک شده است. یک تست سخت تر عبارتست از تزریق یک ماده متفاوت به فضای بین ستون فقرات و نیز عکس برداری اشعه ایکس از نخاع است، ولی این روش تنها در مواردی که جراحی لازم الاجرا باشد بکار می رود. تمام این تست ها

می توانند باعث آشکار شدن مشکلات مختلفی که برای ستون فقرات پیش می آیند شوند، از جمله دیسک، یا خود عصب...

درمان

ماساژروشی سفارش شده برای درمان عارضه سیاتیک است، بویژه اگر درد سیاتیک ناشی از اسپاسم عضله باشد. اثرات ناشی از عارضه سیاتیک را می توان با کمپرس یخ، بلافاصله پس از بروز درد، تسکین داد. یخ را بایستی به مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه چندین بار در روز بر روی محل درد قرارداد. پس از دو یا سه روز، می توان کیسه آب جوش یا بالشتک گرم شده را جایگزین یخ کرد. به روشی خاص می توان عصب سیاتیک را به حالت پیش از وارد آمدن فشار بر آن برگرداند که این کار باعث تسکین درد حاصل از سیاتیک می گردد. روش بازخورد زیستی (biofeedback) نیز برای کنترل درد بکار می رود. (بازخورد زیستی عبارتست از روش کنترل حالات روحی و عاطفی مثل دلواپسی و افسردگی از طریق تعدیل اعمال غیر ارادی مثل فشار خون و تپش قلب به کمک ابزار الکترونیکی). کاربردی (مانند ماساژ، تحریک بافت در عمق و...)، مانند روش درمان الکساندر (آموزش استفاده درست از اعضای بدن)، می تواند به شخص کمک کند تا طرز قرار گرفتن در هر حالتی را اصلاح کرده و از وخیم تر شدن درد سیاتیک جلوگیری کند.

طب سوزنی یکی دیگر از روش های کاربردی برای تسکین درد برای بسیاری از افراد مبتلا به عارضه سیاتیک است، از آن جهت که این موضوع در بسیاری از آزمایش های انجام شده در آمریکا و اروپا به اثبات رسیده است. سازمان بهداشت جهانی عارضه سیاتیک را در ردیف ۴۰ بیماری قرار داده که طب سوزنی برای آن درمانی مناسب و کامل کننده بشمار می رود.

در پزشکی سنتی هندی عارضه سیاتیک را اختلال حاصل از نوعی عدم تعادل در vata که یکی از سه dosha ها یا انرژی ها در بدن انسان است، در نظر می گیرند. درمان در این پزشکی برای اختلال هادر vata ، vasti نام دارد که عبارتست از استفاده از تنقیه با ماده ای چرب است که به منظور پاک کردن روده بزرگ انجام می شود. این ماده را از برگ های درخت یاسمن مرجانی یا همان یاسمن شب که بومی هندوستان است و به آن درخت غم نیز می گویند، تهیه می کنند. در پژوهش های اخیر روی عصاره برمبنای الکل این گیاه نشان می دهد که این ماده اثر آرام بخشی و بیهوشی موضعی دارد و لذا ادعای پزشکی هندی را تأیید می کند.

متخصصین گیاه درمانی در غرب نوعاً عارضه سیاتیک را با ریشه سنبل الطیب درمان می کنند که می تواند اسپاسم هایی را که اغلب همراه این عارضه است تسکین دهد. و نیز از پوست درخت بید سفید برای تسکین درد استفاده می شود.

درمان های هُمئوپاتیک (معالجه با داروئی که تأثیرش مانند خود مرض است) برای عارضه سیاتیک عبارتست از Colocynth، Ruta graveolens (برای درد سیاتیکی که در اثر سرما وخیم شده باشد)، یا Mag phos (برای دردهای برق آسا که با گرم کردن تسکین یافته و در اثر سُرُفه کردن بدتر شده است).

درمان مقدماتی برای عارضه سیاتیک متمرکز بر تسکین درد است. در حالت حاد و درد شدید و طاقت فرسا، استراحت بصورت خوابیدن در رختخواب به مدت بیش از یک هفته همراه با مصرف دارو برای تسکین درد سفارش شده است. داروهای مصرفی برای تسکین درد عبارتند از استامینوفن، داروهای ضد التهاب غیر استروئید مانند آسپرین، یا آرامش دهنده های عضلانی... اگر درد مداوم داشت، مسکن های مخدر برای کوتاه مدت تجویز می شود یا بیهوش کننده های موضعی را مستقیماً به بخش زیرین کمر تزریق می کنند. ماساژ و کمپرس گرم می تواند بعنوان مسکن کمکی پیشنهاد می شود.

اگر درد مزمن باشد، داروهای مسکن مختلف بکار می رود تا از استفاده از غیر استروئیدهای دراز مدت، آرامش دهنده های عضلانی، و مخدرها پرهیز شود. داروهای ضد افسردگی، که معلوم شده است در درمان درد مؤثر هستند، می تواند همراه با آرامش دهنده های عضلانی یا غیر استروئیدها (مثل آسپرین) تجویز شود. تزریق بیهوش کننده های موضعی یا استروئیدهای مؤثر بر غشاء خارجی مغز در برخی حالت های وخیم بکار می روند.

فیزیوتراپی، تا آنجا که درد اجازه دهد، در برنامه معالجه شخص مبتلا به عارضه سیاتیک پیش بینی شده است. نرمش های کششی که متمرکز بر بخش زیرین کمر، کفل، و عضلات عقب ران است، پیشنهاد می شود. تمرینات شامل آرامش یافتن و کاهش درد در قسمت های دچار درد نیز می باشد. در برخی موارد استفاده از گرست و کمربندی تواند مفید باشد، ولی تأثیر آنها در کل عارضه چندان اثبات شده نیست. بهر حال، این وسائل می توانند در جلوگیری از تشدید بیماری در ارتباط با بعضی حرکات ها، مفید باشند.

پس از کاهش درد و موفقیت آمیز بودن درمان های اولیه، فرد مبتلا به پیگیری برنامه ای دراز مدت برای حفظ سلامتی کمروپشت خود و جلوگیری از آسیب دوباره ترغیب می شود. متخصص فیزیوتراپی می تواند تمرین و نرمش و فعالیت منظم، مانند تمرین و نرمش در آب یا پیاده روی، را پیشنهاد کند. به بیماران آموزش داده می شود از اعضای بدن خود برای حرکات های مختلف درست استفاده کنند تا در طی برداشتن وزنه های سبک یا حرکات های دیگر، نشانه های عارضه سیاتیک را به حداقل برسانند.

اگر درد مزمن باشد و معالجه رایج به نتیجه نرسد، جراحی برای ترمیم دیسکی که دچار تورم شده، یا جدا کردن تمام یا بخشی از عضله پیش آمده در استخوان خاجی پیشنهاد می شود، بویژه اگر معلوم شود که ساختار عصبی یا ریشه عصب آسیب دیده باشد.

در سال ۲۰۰۲ یک روش درمان با جراحی که آنچنان عمیق نبود ارائه شد. این روش به نحوی انجام می شود که تأثیر اندکی روی بافت های اطراف دیسک دارد؛ با انجام این عمل جراحی زمان بازآوری بیمار کاهش یافته و تسکین درد سیاتیکی به میزان قابل توجهی هم پای جراحی های عمیق حاصل می شود.

انتظارها از روش های درمانی

بیشتر موارد ابتلا به عوارض سیاتیک با استفاده از دارو درمانی درد و فیزیوتراپی علاج پذیر هستند. فرد مبتلا، پس از چهار تا شش هفته درمان، بایستی قادر به از سرگیری حرکت های طبیعی خود باشد.

پیشگیری

برخی از منشأ های عارضه سیاتیک، مانند تخریب دیسک، کشیدگی پشت در اثر حاملگی، یا سوانح و حوادث، قابل پیشگیری نیستند. دیگر منشأ های این بیماری، مانند استفاده نادرست از اعضای بدن، فشار وارد کردن بیش از حد، وزن زیاد و چاقی، استفاده از کفش پاشنه بلند، رami توان اصلاح کرده یا از آنها پرهیز نمود. کشیدن سیگار نیز می تواند زمینه ساز درد شود، و لذا با بروز درد بایستی جداً از آن پرهیز نمود.

پیشنهاد های عمومی برای پیشگیری از عارضه سیاتیک یا پیشگیری از عود کردن آن عبارتست از خوابیدن روی یک تشک سفت؛ نشستن روی صندلی های دارای پشتی تکیه دادن سخت؛ و در نشستن روی زمین با دراز کردن هر دو پا. عادت تا کردن پا در موقع نشستن می تواند بر عصب سیاتیک فشار وارد کند. نشستن بیش از اندازه نیز می تواند در روی عصب های سیاتیک فشار وارد آورد، بنابراین توصیه می شود در طی کار روزانه یاد ر طی سفر یا هر کاری که باعث نشستن طولانی می شوند، هر از چندگاه بلند شده کمی در اطراف حرکت کنید. در هنگام بلند کردن هر چیزی لازم است کمر را راست نگهداشته و سنگینی را روی پاها متمرکز کنید. نرمش و تمرین مداوم، مانند شنا کردن و پیاده روی، می تواند عضله های پشت و کمر را تقویت کردن و وضعیت فیزیکی بدن را اصلاح کند. تمرینات ورزشی می تواند از افزایش وزن بیش از اندازه جلوگیری کرده و از وارد آمدن فشار زیاد بر کمر جلوگیری کند.

عبدالله زرافشان

مرداد ۱۴۰۰